

In vogelvlucht door vijftig jaar historie

Wat zorgt ervoor dat een vereniging vijftig jaar kan bestaan? In ieder geval de inzet van mensen met een clubhart. Het maakt niet uit of het een tennis-, voetbal- of vogelvereniging is, zonder de belangenloze inzet van mensen met clubliefde kan geen vereniging bestaan. Waarom offeren deze mensen eigenlijk tijd op voor hun 'cluppie'? Het antwoord ligt verscholen in de behoefte aan een gevoel van samen zijn. Je deelt met elkaar een hobby en samen wil je deze hobby bedrijven. Vijftig jaar geleden was dit de aanleiding voor zes vogelvrienden om een eigen vogelvereniging op te richten; het begin van De Vogelvrienden.

Het Begin

Eind jaren '50 was de vogelsport in opkomst. In Bergambacht, Krimpen aan de Lek en Nieuwerkerk bestonden reeds verenigingen en Capelle en Krimpen aan den IJssel konden natuurlijk niet achterblijven. Het was 1956 toen Henk en Arie Lagerwaard, Eef Albers, Maarten Hordijk, Frans Trouwborst en Jaap Groeneveld hun hobby, de vogelsport, in een eigen vereniging gingen uitdragen. Onder de naam De Vogelvrienden gingen de pioniers van start en vijftig jaar later viert de vereniging een trots jubileum. Van de oorspronkelijke oprichters is niemand meer in leven, maar De Vogelvrienden geeft hun liefde voor de vogelsport nog altijd door.

Tijdens de oprichting was de vogelsport nog plaatselijk en bestond er nog niet veel contact met andere verenigingen, simpelweg omdat de

mobilititeit beperkt was. Het doel van De Vogelvrienden was het uitwisselen van kennis en de kwaliteit van het kweken van vogels verbeteren. De Vogelvrienden bezat in 1956 nog amper eigen middelen en week in dat jaar dan ook uit naar het 'verre' Bergambacht voor haar tentoonstelling.

De eerste leden van de vereniging moesten zelf hun kooien kopen. Bij gebrek aan financiële middelen kon De Vogelvrienden deze later pas van de eigen leden afkopen. De eerste kooien waren drie- en vierdelig met een dak van gaas en een voorkant van glas, ook een lampje ontbrak niet. Voor de grotere vogels waren er ééndelige kooien.

De eerste eigen tentoonstelling van De Vogelvrienden vond plaats in Café Schippers aan de Poldersedijk. Tot grote verbazing van de organisatoren bleek de zaal dubbel verhuurd en was er

Opening Clubgebouw in 1978

ook een bruiloft ingepland, wat ervoor zorgde dat de tentoonstelling vanaf 's nachts drie uur moest worden opgebouwd om op tijd klaar te zijn.

Vogelvriend aan het woord; Jan Rolloos

Leeftijd: 72
Woonplaats: Krimpen aan den IJssel
Beroep: Gepensioneerd
Hoe lang al lid: 32 jaar

Waarom Vogelvriend?: "Omdat het een gezellige club is en ik een verenigingsman ben. Ik heb me bijvoorbeeld altijd erg ingezet voor het behoud van het clubgebouw bij de gemeente. Ik ben altijd al actief geweest en ben ook trots dat ik lid van verdienste ben geworden. Ver voordat ik overigens lid werd had ik al vogels. Wedstrijden interesseren me niet, maar het kweken van vogels is wel echt een hobby geworden."

Gestage groei

De populariteit van de plaatselijke vogelsport bleek groot, want waren er in 1959 pas 30 leden, in 1965 was dit aantal opgelopen tot 101. Een aantal dat veertig jaar later nog steeds gehaald wordt, zo blijkt uit de nauwkeurig bijgehouden ledenadministratie, die teruggaat tot aan de oprichting.

In 1965 werd een nieuwe zaal gevonden voor de jaarlijkse tentoonstelling, namelijk Het Anker in Capelle. Het was ook in dit jaar dat de eerste voorzichtige gesprekken plaatsvonden met het College van Burgemeester en Wethouders voor een eigen clubgebouw. Helaas leverde dit vooralsnog niets op. De activiteiten die De Vogelvrienden de eerste twintig jaar van haar bestaan organiseerde waren vergaderingen en de jaarlijkse tentoonstelling. Bestuursvergaderingen vonden thuis bij bestuursleden plaats, van 1967 tot 1973 verhuisde de tentoonstelling naar De Rank. Het tentoonstellingmateriaal werd na de tentoonstellingen opgeborgen in een leegstaande woning in de Stormpolder. Dit duurde maar drie jaar, daarna werd het overgebracht naar een oude (koude en natte) schuur in Boveneind.

Volgens de overlevering moeten de tentoonstellingen in deze jaren prachtig zijn geweest. Alles werd mooi aangekleed en het halen van mos uit de bossen rond Maarn en Doorn om een tentoonstelling aan te kleden was zeker geen uitzondering. Er schijnen zelfs een keer flamingo's als siervogels te zijn tentoongesteld. Waar de tentoonstellingen tegenwoordig meer een wedstrijd zijn, waren het vroeger echt shows.

Vogelvriend aan het woord; Kees van Buuren

Leeftijd: 65 jaar
Woonplaats: Krimpen aan den IJssel
Beroep: Gepensioneerd
Hoe lang al lid: 34 jaar

Waarom Vogelvriend?: "Omdat ik van vogels houd en mij dit een bredere kijk geeft op de natuur. De Vogelvrienden is daarnaast een heel mooie club waar ik mij enorm thuis voel. Vroeger heb ik al in het bestuur gezeten en nu weer. Het is gewoon clubliefde die ik niet los wil laten. Daarom vind ik het hartstikke leuk om activiteiten te organiseren voor deze club."

Een eigen clubgebouw

Steeds meer organiseerde De Vogelvrienden ook busreizen naar evenementen, naar vogelparken en naar groothandels. Het bezoeken van WK-shows werd langzaamaan een gewoonte. In 1977 kreeg de vereniging bericht van de Gemeente Krimpen aan den IJssel dat De Vogelvrienden een stukje grond kon gaan huren aan de Verbindingsweg in Krimpen aan den IJssel. Kort daarop kreeg voorzitter Ottervanger van de Gemeente Capelle aan den IJssel de beschikking over een bejaardensoos die moest verdwijnen. Dit bood De Vogelvrienden een uitgelezen kans om dit bouwwerk over te plaatsen naar Krimpen en het om te toveren tot een eigen clubgebouw.

In 1978 was het zover. De bejaardensoos in Capelle werd volledig afgebroken en herbouwd in Krimpen. De verplaatsing van (de onderdelen van) de soos vond plaats op een zaterdag en ging met een trailer vanuit Capelle richting Krimpen. Hier werden alle materialen op een grasveld gelegd, de plek waar nu PV De Vriendschap staat. Mede door

de hulp van de firma De Hoop uit Stolwijk werd er hard gewerkt en ontstond langzaam maar zeker de gestalte van een clubgebouw.

Het kostte de vereniging een half jaar, maar toen had De Vogelvrienden dan ook een eigen, veilige thuishaven waar zij meer dan twintig jaar op had moeten wachten. Om het eigen clubgebouw te bekostigen werden obligaties uitgegeven en met de hulp van eigen leden werd het gebouw vervolgens onderhouden. Dit is tot op de dag van vandaag nog zo. Altijd is door eigen leden gestreefd het eigen gebouw te behouden, ook toen enkele jaren geleden rondom het clubgebouw huizen werden gebouwd hoefde het clubgebouw niet afgebroken te worden. Door een sterke lobby bij de gemeente is dit uiteindelijk voorkomen, een gegeven waar veel Vogelvrienden nog altijd trots op zijn.

Vogelvriend aan het woord: Arie van Leeuwen

Leeftijd: 58 jaar
Woonplaats: Capelle aan den IJssel
Beroep: Administratief medewerker
woningbouwvereniging
Hoe lang al lid: 15 jaar

Waarom Vogelvriend?: "Omdat het clubgebeuren me aanspreekt. Het uitwisselen van gegevens over vogels en het met elkaar in stand houden van de vereniging trekt mij enorm aan. Ik kom gewoon heel graag op de club. Fascinerend vind ik daarnaast het proces van ei tot vogel en alles wat je er als kweker mee kunt. Naast het clubgebeuren is het dit natuurlijke wat me zo aanspreekt."

Een jubileum

Het 25-jarig jubileum vond plaats in 1981. Met een receptie en een feestavond werd aan dit heuglijke feit gehoor gegeven. In de tweede vijftwintig jaar van het bestaan van De Vogelvrienden is de vereniging eigenlijk alleen maar actiever geworden. Door het eigen clubgebouw konden vele evenementen georganiseerd worden, iets wat ook de eigen clubkas ten goede kwam.

Naast dat er jaarlijks de 'normale' tentoonstel-

lingen georganiseerd werden, organiseerde De Vogelvrienden in 1988 de Rayontentoonstelling in Scholengemeenschap De Krimpenerwaard. Nooit eerder had de vereniging zo'n groot evenement georganiseerd. Bij dit evenement waren ook de jeugd natuurwacht en de aquariumvereniging aanwezig.

Door de jaren heen kreeg De Vogelvrienden steeds meer een volwassen uiterlijk en kon de vereniging ook vele jubilarissen begroeten. Vele leden waren al vanaf het begin lid en werden gehuldigd vanwege hun 25- en/of 40-jarig lidmaatschap. In 1996 werd oprichter Eef Albers benoemd tot erelid.

Huidige activiteiten

Al vijftig jaar is De Vogelvrienden inmiddels actief. Waar de vereniging het jarenlang zonder eigen accommodatie moest doen, heeft het clubgebouw de vereniging veel houvast gegeven. Op maandag is het clubgebouw altijd open en dient het als ontmoetingsplek. Er wordt geklaverjast, er vinden verkoopbeurzen plaats en er worden tentoonstellingen georganiseerd. Op Winkelcentrum Crimpenhof heeft de vereniging daarnaast haar eigen volière. Ook worden tentoonstellingen van collegaverenigingen en wereldtentoonstellingen met enige regelmaat bezocht.

Hoewel er van de oorspronkelijke oprichters niemand meer in leven is, heeft de vereniging een ledenbestand dat maar weinig verloop kent. Jacobus Vuijk, inmiddels het langst in het bezit van het lidmaatschap, is bijvoorbeeld al vanaf 1959 lid. Jeugdleden heeft De Vogelvrienden niet veel, al zijn het er toch altijd nog een kleine tien.

Vogelvriend aan het woord: Henk Ceelen

Leeftijd: 42 jaar
Woonplaats: Ouderkerk aan den IJssel
Beroep: Drogist
Hoe lang al lid: 18 jaar

Waarom Vogelvriend?: "Omdat mijn vader ook lid was. Hij bracht de vogelsport op mij over en op een gegeven moment ging het met echt fascineren. Ik ben toen ook gaan kweken en ben er nooit meer mee gestopt. Ik ben daarbij heel

wedstrijdgericht, ik probeer altijd zo goed mogelijk te kweken voor een tentoonstelling. Hierbij is natuurlijk de grootte en het pigment van de vogel belangrijk. Daarnaast probeer ik de club als voorzitter in het gareel te houden, iets waarbij clubliefde toch wel mijn drijfveer is.”

Een blik in de toekomst

Een vereniging die vijftig jaar bestaat heeft haar bestaansrecht inmiddels meer dan bewezen. Toch is het voor elke vereniging altijd een opgave om de toekomst met vertrouwen tegemoet te treden. Dit is voor De Vogelvrienden niet anders. Houd de vereniging wel genoeg vrijwilligers? Blijft de vogelsport populair genoeg om er een vereniging van te laten bestaan? Allemaal vragen waar het huidige bestuur mee worstelt. Het grootste probleem is misschien wel het aantal mensen dat zich inzet voor De Vogelvrienden. Ondanks dat de vereniging best groot is, valt het lang niet altijd mee om mensen voor vrijwillige taken te vinden. Of dit in de toekomst zal verbeteren is de vraag.

Een andere vraag die De Vogelvrienden op dit moment bezighoudt is de toekomst van de huidige locatie van het clubgebouw. Zolang de Gemeente Krimpen aan den IJssel geen concrete

stappen onderneemt richting woningbouw op het naastliggende voetbalterrein van DCV is de toekomst nog verzekerd, maar er zijn geluiden dat dit op korte termijn gaat veranderen. Wellicht zal De Vogelvrienden dan ook moeten verhuizen naar een andere locatie en haar clubgebouw moeten delen met andere verenigingen.

Zoals niemand vooruit kan kijken, kan De Vogelvrienden dat ook niet, maar natuurlijk denkt de vereniging wel na over haar toekomst. Bestaansrecht heeft de vereniging genoeg, maar het bestuur denkt al wel heel goed na over hoe zij dit recht kan behouden. Ondanks dat de vogelsport minder populair is dan voorheen slaagt De Vogelvrienden erin haar ledenaantal op peil te houden. Door de vereniging naar buiten toe goed uit te dragen hoopt het bestuur daarnaast het enthousiasme voor de vogelsport aan te wakkeren, zodat ook de bekendheid van de vereniging blijft bestaan in (de omgeving van) Krimpen aan den IJssel.

Het oorspronkelijke doel van de vereniging, het uitdragen van een gezamenlijke hobby in verenigingsverband, blijft echter bij alles wat de vereniging onderneemt centraal staan.

Geschreven door:
Hendrik Visser

